

Nejlepší vodička je.... no hádejte, jaká je nejlepší vodička?Přece ta s pánčičkou! To vám chytne takový grády!! Třeba už jen ten vstup do té vody. Když se poprvní vodhodlala zapojit se do vodních radovánek na rybníčku, kam chodíme my plovat. To jí to trvalo, furt jen smutně čučela a záviděla, až jí to konečně přemohlo. A že teda tam vleze.

No vleze, vleze. Když někam lezete je to takový pozvolný jako. Todle byla dost divočina. Vypadalo to spíš, jak když si sáhla na kabel vod életričky, jak tam začla lítat, jen tam strčila jednu nohu. Kdyby si furt nestříhala drápy, měla by to lepší, neklouzalo by jí to tak □ □ .

“No a já to neviděla!”

“Páč si ječela na druhý straně rybníka na kaberně, ať ti už pánik hodí balonek. Vo dost si teda přišla, jeeheheheheeee, kdybys viděla ty voči, chacháá, to se mi ešče dlouho nevochodí tuten záběr. No ale tak ustála to a nakonec chytla balanc. Ten den s sebou ešče neměla hadry na koupání, takže zůstala u břehu, ale!! Ale!! A to bylo nejdůležitější, dělala mi gejírování. Je v tomhle dost dobrá, vykopává vodu značně vysoko a já pak můžu skákat vodou jako ta blecha a lapat vodičku.”

“Dělali ste tam takovej ale bordel, že jsem se musela doplavat podívat, co to děláte. Já tohle vůbec nechápu. Nelíbí se mi jak ta voda cáká!!”

“Tobě?? TOBĚ SE NELÍBÍ ŽE VODA CÁKÁ?? Propsíhobohaživýho!! Víš ty, co vytvoříš, když skočíš do vody? Vidělas to někdy?”

“Ne...e... nevšimla sem si ničehož. Mastim vždycky honem za balonkem, musím u toho ječet, protože sem pomalejší, než bych chtěla a tak nemám čas koukat, kde co lítá.”

“Si piš, teda, že lítá. Voda vzduchem a značně po okolí. FŠICÍ sou mokrý, fakt fšicí.”

“No vy dva ste se taky ale nežinýrovali, vypadalo to spíš na nějakou přírodní katastrofu na rybníčku. I když teda na druhou stranu - hrozně se mi líbí, že to je legrace, aspoň podle toho, jak se tváříte.”

“No to teda ale je. Je to legrajda. DĚSNÁ!! FAKT DĚSNÁ! To zkus s náma!”

“Nevim hele, jako dycinky si nakročim a pak si řeknu, že nenene a jak je mi mě nakonec líto, lehnu si na břeh a žouželim si balonek radši.”

“To děláš chybu, ale. Veeelkou chybu. No jak myslíš. My sme spokojený a taky dost mokrý ☹ ☹ . A tím pádem to ale pánčičku převážilo k tomu, že druhej den se s tím nebude mazat a půjde taky plovat. JOOOOOOOOOOOOOO, TO BYLO!!”

“Sem zasejc neviděla ten začátek.”

“Tvoje škoda. Máš se držet nás a zábavu uhlídáš. Stačilo, jak po vstupu do vody brkla vo ten kořen. Sem nevěděl, že vona umí i levitovat!”

“No, von mě dycky pánik naláká na toho balonka, že abychom se tam nepletli.... tak pak přijdu vo tu bžundu. A tak to pak k vám musim dycinky doplovat. Což pánika dycinky zasejc popudí. Ale hele, bylo to vlastně prima, jak sem k vám tak dokormidlovala. Pánčička byla radostná....”

“Počkejpočkееej ty sis fakt jako všimla toho že byla radostná??? TyyYYY?”

“No jo, no. Překvápkó, všimla prostě. A bylo hrozně fajn plovat takhle společně. Fšickni”

“To jako jo. Jen my teda s pánikem uzavírali dost teda sázky.~”

“Na co jako?”

“Kdy ji utopíš.”

“JaaAk jako utopim? Proč bych to dělala?”

“Protože seš pako a nevohrabaný vohráblo, co takovoudle věc zvládne a ani si toho nevšimne.”

“Si hnusnejš!!”

“Ne, sem realista”

“Tak hele, ty realisto jeden. Jak to nakonec bylo???”

“No.... poctivě musím uznat, že to bylo vážně prima, plovat takhle ve třech.”

“Že joo! Jen teda nechápu jednu věc.... proč furt jen sem a tam, furt v jedný lajně? se plovalo?”

“Proč asi, proč asi.... páč se bojí!

“Koho?”

“Musíš se ptát-čeho!” □

“Čeho teda?”

“ Aby se třeba nevtřela vo nějakej kus mrtvýho stromu, co by MOHNUL ve vodě bejt.”

“Coože? Ty kecáš ne?”

“Nikolivěk Tupounko, má to tak hozený, to neřeš. Hlavní je, že si našla dráhu a plove se. A když začne kopat ve vodě nohama, tak to je teprv super. Gejírování v prostoru!”

“No to rozhodně ne teda, seš magor. Magor, co vyskakuje uprostřed rybníčku nad hladinu. Jak to děláš?”

“To je co? To čučíš, heh! Moje výrobní tajemství, Sem první vižla na světě, co umí vyskočit během plutí. Co na světě! Ve vesmíru.”

“To je co?”

“Co je co”

“Vesmír.”

“Aha, to prosim Tě Ty vůbec nezkoušej pochopit, Tupounko.”

“Hnusnější hnusnej”

“Podivej hele, to nemá cenu vysvětlovat někomu, kdo se za dva roky nenaučil skorem ničehož.”

“Aaa pan profesor.”

“Tak jako, vokaž mi frajerko, ešivá bys dokázala v lese!!!! vopakuju, že v lese, najít krajtový kalhotky! NooOOO?”

“V lese se hledaj zvířata, ne kalhotky, ty jsou mi k ničemu.”

“Tobě ne, ale pánčičce jo. A vona měla takovou radost, když jsem jí je donesnul, ta se taaak ale radovala. Sem byl její nejlepčejší hošíček.”

“Sim Tě, dyk je to s ní marná práce, za dva dny už to udála zas. Asi sválně”

“Možná proto, že to budu mít jako úkol, až tam půjdem příště, víš. Já takový úkoly totiž dostávám. Se uvidí,no. Však tam teď chodíme furt. “